

ויקרא - בקרז

1) פרשיותיו מן המעורר הוא השלמה והוא השלשן והקדמו. אך
 הוא מהווה את מעמד הכבד בתקופתו של הקד"ה אצולס. את כ
 עזר מילת פרשיו "ויקרא ופרקז" ה"א בספר בראשית בפר' בראשית
 שני הספרים הם אצמק קשרים - והמילתו של ספר בראשית המקרא
 עם סופו של ספר שמות.

2) בדואם נבואה גלגל מ"ם - הוא מקבילתו כמא אצוק"ם את השמים
 מאר הארץ ולד: "וה' עמד ויה' בקרז עם השל". הוא היום השל' ע, וכן:
 "דבר אצוק"ם את יום השל' ע. ויקרא אצול" או כמ' שאין מככרים בתפיל
 צב"ה של אצ: "וקרא את השמים ויקרא את הכתמים". כן מלש
 בקירול הראשון - קירול השמן והוא הוא ביום השל' ע, מ"ז עם מספר
 אצול"ה - הנשמה הי"תרה.

3) השלמה האין עכ"ל מופנה אצול"ה זכור מ"ם: (15-24)
 "ויח' משו אל הדר ויכס העלן את הדר. ושלכן כבוד ה' אל הדר-ס'ו ויכסהו
 העלן שלג מ"ם, ויקרא אל שלג ביום ה-7 ערך העלן. ומאוי כבוד ה'
 כאל אולתו בקרא הדר עז'ן' בן' יסבול. ויהי שלג בתוך העלן וישל אל
 הדר, ויה' שלג בהר 40 יום ו-40 לילה".

4) שנת, אצמק ב מ"ם, כמא בלש קריאה העלום, מלש מכה אצול"
 ה', וכן ה' הוא 'צ"ה ביום ה-7: "ודלו" י מקבל ושלכן' קראם. ככ
 אל' אצ' מכוה אצוק, את מקנה השלשן ואת תפילתו ב'ט'ו, וכן
 גדלו". (שמות כה' 9-8)

5) בלמה שלג, מוצ' ע ה' אל קירול עם יסבול: "ודרו, אצמ' שמע
 בשמרו בקול' ומחרת את בריג' ויה' א' סזולתו מלש השמים ב'ט'
 כמ' הארץ. ואת מכו' י' מלכת כפנים ואצ קירול; אלה הקדרים
 אל' בצבר אל בן' יסבול". (שמות ט"ו, 6-5)

6) יש לין, אצמ' כן, קירול משלש - קירול ~~הקירול~~ קירול העלום
 וקירול הנפל - עם. ~~ה' והאורה~~ לשון נפחה בראשון השל' ע:
 "אלה הקדרים אל' צוה ה' לעלו אתם". ~~הקירול~~ הקירול שלג
 ב-עז' בן' יסבול והשלכן - מהווה שלולתו ה'ט"ם של מקלו-אלה

7) בקירול יזו, קרא' ע'ם - עז'ה שלום, רמז, הכוונת ה'ט"ב' אצול"

(16)

הגיונה והשגות של הנשים בליל -
המורה והשגות של הנשים בליל -
[5 מסוקים]

יובל 30
השני

(17)

למשורר אלו את"כ. הנקבות של הנשים הנה רק גדלה
ימשכן ולא בעל. גאר הבסוק "והאלו הנשים הן הנשים (זהו, כפ)
מבט הרמג'ן: "למקרים נטלו חפז ונכדו אתר נלמיהם. הנשים
היו מכיטים ופירקו אותם מ'ר, אחריו באלו המקרים."
א קוליה באל: כהי שנשים לא נתנו נכמיהן ואלו אינו מוכים
דצין לום המלך רות'ר, אבדל ללא נתנו גללל שמוסר ה
גבליט'הן, אולם להי לכן נצדלו ונתנו למשכן גלמיה מוכים
שעמל הלא נתנו גללל סעמיהם של נצדק ואלו נתנו קחמיה.
צוז הסבר המסוקי זוי: לנשים זוי* את גדלהן פני חיובת
ורחוק כמו ע'ין להפסד נתנים גדלהן גבליט'הן למשכן ולא
וציק.

(18)

בנוסף למכילים, הנשים גם נכדו את מלכה יציהן -
אל את העלום. 'ל גבה ~~ה~~ נמשך בלג' : ה'ו ג'ו הנשים
לג'ו סמאר סמאר נכה, אבדל מ'הן נצדו חתונה - להלכה
גדלהן המשכן. ע'כ עלו למשכן הן העלום - כ' גללל ה"ם
א'נים מקבלים סמאר. ה'ל "בברכה" של "מסוקי" את נכמיהן ואלו
הנשים: ואלו איש חכמה-לך ג'ציה סאו ויבאלו --- ואלו הנשים ---
סאו את העלום. " (זהו - ערע). ה'הואן מסבה הן המסוקה
גמל וקחמיה, צברים אלה מקבלים סמאר, ואלו הנשים יכלו
אדק'ר גמל - ה'ם כחמ "אלה" - גללל מוצד. אולם גללל
הן העלום שכולן המסוקי בה נאמר (ל'ם).

(19)

מפק'יה של ה'ל'ה גוללל "מכוכר וקולס בלמלל
המשכן. אמר רב'נו בה": "חכמה אלה קמלוה, בצר'צור צ'רנ'
ג'ה וקבוצ גללה. ולכן מנעו מל'ל אלמ' מרה אבנו" ואלה
מפק'צ'ים לו א'נה מפק'נה ערנה של אלה - ה'א ה'א למעלה
גללל מבתן ג'מ' גללל - יוגר מהאל. גללל מרה ה'צ'יה אלה
מנהמל, ואלו' גללל ללא למ'ה מרה, ה'א ללא אלה "ה'רים"
מס'א. ואלו סדה מרר המרה אשר צ'ו'ת'ה ללא אלה ס
וכל גללל. ואלו קבלו את כל המסוקה לבעלם בשמש
ה'ין גללל גללל. אלוהם בלל, גוללל צ'קרה וצ'ג'רה

גללל:
ואמר צ'ד סלל
שכפך מברכה
גללל של ג'ללל
ה'הואן
א'רמל
צ'ד א'רמל
שכפך מללל
ה'הואן